

Profesor Maurice Manning

Urodził się w 1937 roku. Studia chemiczne ukończył w rodzinnej Irlandii (1958), a stopień naukowy doktora uzyskał na Uniwersytecie Londyńskim (1961). Karierę naukową kontynuował w Stanach Zjednoczonych. Pierwsze kroki stawiał w laboratoriach laureatów nagrody Nobla. Przez 3 lata pracował u boku profesora Wincenta Duvigneauda (*Cornell University*, USA), gdzie rozpoczął badania nad peptydowymi hormonami tylnego płata

przysadki mózgowej, w tym analogami oksytocyny. Badania te ukierunkowały jego dalsze zainteresowania naukowe. W *Rockefeller University* (USA) zetknął się z Robertem B. Merrifieldem, który w tym czasie opracował nową metodę syntezy peptydów z użyciem polimerycznych (stałych) nośników, za którą otrzymał Nagrodę Nobla w roku 1984. Profesor Maurice Manning wykorzystywał tę metodę w poszukiwaniach substancji o działaniu leczniczym. Po kilku latach spędzonych w *McGill University* (Kanada) przeniósł się, w 1969 roku, do nowo utworzonego *Medical College* (obecnie *Medical University of Ohio*) w Toledo (USA). W tej uczelni pozostał do osiągnięcia wieku emerytalnego.

Dorobek naukowy profesora Maurice Manninga to ponad 200 publikacji i kilkanaście patentów. W badaniach nad poszukiwaniem peptydów o właściwościach leczniczych wykorzystał zależności pomiędzy ich strukturą a funkcją biologiczną. Wyniki tych badań stały się podstawą do projektowania analogów hormonów peptydowych o selektywnym działaniu biologicznymi i terapeutycznym.

Profesor Maurice Manning wszechstronnie wspierał współpracę z polskimi ośrodkami badawczymi. Dzięki stażom naukowym gdańskich chemików w laboratoriach *Medical College* wdrożono w gdańskich laboratoriach nowoczesną metodę syntezy peptydów na nośniku stałym. Wspierał nie tylko wymianę naukową, ale też finansowo udział polskich badaczy w sympozjach naukowych. Oferował pomoc przy zakupie odczynników niezbędnych do prowadzenia syntez hormonów peptydowych. Przesyłał

polskim badaczom książki i materiały naukowe. Przy różnych okazjach podkreślał, że badacze z Polski są współtwórcami osiągnięć kierowanego przez niego zespołu naukowego.

Z inicjatywą nadania godności doktora honoris causa wystąpiła Rada Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii uchwałą z dnia 27 listopada 1986 roku. Recenzentami w postępowaniu o nadanie tytułu byli profesorowie Jan Izdebski, Gotfryd Kupryszewski i Ignacy Z. Siemion. Promotorem przewodu został profesor Janusz Sokołowski. „W uznaniu nieprzemijających zasług w dziedzinie chemii hormonów peptydowych oraz za oddanie sprawie współpracy z polskimi ośrodkami naukowymi”, Senat UG nadał profesorowi Maurice Manningowi godność doktora honoris causa w dniu 2 lipca 1987 roku. Uroczysta ceremonia wręczenia dyplomu miała miejsce 29 października 1987 roku.

Badania profesora Maurice Manninga w zakresie chemii i biologii hormonów peptydowych znacząco wzbogacają wiedzę dotyczącą właściwości i zastosowań ważnej poznawczo i aplikacyjnie grupy połączeń chemicznych.